

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

2222

A szingularitás

Az adott szálig: **Humán hatásfok**

1. Humán hatások

kis Ferenc

A kolónia mérnöki kézikönyve szerint az ember nem más, mint egy percenként nyolcvan fordulatot teljesítő, nedvességigényes alkatrész. Ha nem pedáloz, csupán kalóriát pazarol. Alinda feszülő vádlija most mégis azt üzenté, hogy a faj fő ismertetőjele a borzasztó izomgörcs és a dac.

Ahogy a lány átvette a nagymama terhelésének felét, a wattmérő mutatószerkezete ingerülten rezzent meg. János-g534 a szomszédos állomásról riadt tekintettel figyelte a lengést. A kolónia szigorú logikája nem tűrte az irracionális jóindulatot: ha a műszer eltérést mutat, az Őrszem azonnal csökkenti a napi masszaadagot. János így teketória nélkül átállította a saját generátorfejének szögét, és sziszegve vállalta a plusz ellenállást.

- A mi időnkben - suttogta a nagymama szaggatottan, miközben a lábai gépiesen mozdultak - az emberek nem nyomatékra mérték az együttérzést. Volt még fagyalt is. János gurgulázó lihegéssel pillantott Alindára. A szerelem a kolónián nem költői ábránd volt, hanem tizenöt Watt néma átcsoportosítása a szomszédos láncra, feláldozva a saját tüdőkapacitást. Alinda megborzongott: ha a pusztai túlélési gépiesítésen túl a szilárd dac és a titkos segítség teszi az embert emberré, akkor ők még határozottan élnek. Még ha az emberségnek jelenleg meglehetősen izzadt szaga volt is.